

1. В третий день после того, как Давид и люди его пошли в Секелаг, Амаликитяне напали с юга на Секелаг и взяли Секелаг и сожгли его огнем,
УПО: І сталося, коли Давид та люди його йшли до Ціклагу, третього дня, то амаликитяни вдерлися до півдня та до Ціклагу, і побили Ціклаг та спалили його огнем.
KJV: And it came to pass, when David and his men were come to Ziklag on the third day, that the Amalekites had invaded the south, and Ziklag, and smitten Ziklag, and burned it with fire;

2. а женщин [и всех], бывших в нем, от малого до большого, не умертвили, но увели в плен, и ушли своим путем.
УПО: І позабирали вони до неволі жінок, що були в ньому, від малого аж до великого, нікого не забили, але забрали, та й пішли своєю дорогою.
KJV: And had taken the women captives, that were therein: they slew not any, either great or small, but carried them away, and went on their way.

3. И пришел Давид и люди его к городу, и вот, он сожжен огнем, а жены их и сыновья их и дочери их взяты в плен.
УПО: І прийшов Давид та його люди до того міста, а воно спалене огнем! А їхні жінки, та сини їхні, та їхні дочки забрані в неволю.
KJV: So David and his men came to the city, and, behold, it was burned with fire; and their wives, and their sons, and their daughters, were taken captives.

4. И поднял Давид и народ, бывший с ним, вопль, и плакали, доколе не стало в них силы плакать.
УПО: І підніс Давид та народ, що з ним, свій голос, та й плакали, аж поки не стало їм сили плакати.
KJV: Then David and the people that were with him lifted up their voice and wept, until they had no more power to weep.

5. Взятые были в плен и обе жены Давида: Ахиноама Изреелитянка и Авигея, [бывшая] жена Навала, Кармелитянка.
УПО: І були взяті до неволі обидві Давидові жінки: їзреелітка Ахіноам та Авігаїл, колишня жінка кармелітянина Навала.
KJV: And David's two wives were taken captives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the wife of Nabal the Carmelite.

6. Давид сильно был смущен, так как народ хотел побить его камнями; ибо скорбел душою весь народ, каждый о сыновьях своих и дочерях своих.

УПО: І було Давидові дуже гірко, бо народ говорив, щоб його вкаменувати, бо засмутилася душа всього народу, кожен обурився за синів своїх та за дочок своїх. Та Давид зміцнився Господом, Богом, своїм.

KJV: And David was greatly distressed; for the people spake of stoning him, because the soul of all the people was grieved, every man for his sons and for his daughters: but David encouraged himself in the LORD his God.

7. Но Давид укрепился [надеждою] на Господа Бога своего, и сказал Давид Авиафару священнику, сыну Ахимелехову: принеси мне ефод. И принес Авиафар ефод к Давиду.

УПО: І сказав Давид до священника Евятара, Ахімелехового сина: Принеси до мене ефода! І Евятар приніс ефода до Давида.

KJV: And David said to Abiathar the priest, Ahimelech's son, I pray thee, bring me hither the ephod. And Abiathar brought thither the ephod to David.

8. И спросил Давид Господа, говоря: преследовать ли мне это полчище, и догоню ли их? И сказано ему: преследуй, догонишь и отнимешь.

УПО: І запитав Давид Господа, говорячи: Чи мені гнатися за тією ордою, чи дожену її? А Він відказав йому: Женися, бо конче доженеш, і конче визволиш.

KJV: And David inquired at the LORD, saying, Shall I pursue after this troop? shall I overtake them? And he answered him, Pursue: for thou shalt surely overtake them, and without fail recover all.

9. И пошел Давид сам и шестьсот мужей, бывших с ним; и пришли к потоку Восор и усталые остановились там.

УПО: І пішов Давид, він та шість сотень люда, що з ним, і вони прийшли аж до потоку Бесор; а відсталі спинилися.

KJV: So David went, he and the six hundred men that were with him, and came to the brook Besor, where those that were left behind stayed.

10. И преследовал Давид сам и четыреста человек; двести же человек остановились, потому что были не в силах перейти поток Восорский.

УПО: І гнався Давид, він та чотири сотні чоловіка. А двісті люда спинилися, бо були слабi, щоб перейти потока Бесор.

KJV: But David pursued, he and four hundred men: for two hundred abode behind, which were so faint that they could not go over the brook Besor.

11. И нашли Египтянина в поле, и привели его к Давиду, и дали ему хлеба, и он ел, и напоили его водою;

УПО: І знайшли вони в полі єгиптянина, і привели його до Давида, і дали йому хліба, а він їв, і напоїли його водою.

KJV: And they found an Egyptian in the field, and brought him to David, and gave him bread, and he did eat; and they made him drink water;

12. и дали ему часть связки смокв и две связки изюму, и он ел и укрепился, ибо он не ел хлеба и не пил воды три дня и три ночи.

УПО: І дали йому половину грудки сушених фіг та дві в'язки родзинок. І він з'їв, і вернувся дух його до нього, бо він не їв хліба та не пив води три дні та три ночі.

KJV: And they gave him a piece of a cake of figs, and two clusters of raisins: and when he had eaten, his spirit came again to him: for he had eaten no bread, nor drunk any water, three days and three nights.

13. И сказал ему Давид: чей ты и откуда ты? И сказал он: я--отрок Египтянина, раб одного Амаликитянина, и бросил меня господин мой, ибо уже три дня, как я заболел;

УПО: І запитав його Давид: Чий ти та звідкіля ти? А той відказав: Я єгипетський юнак, раб амаликитянина. Та покинув мене пан мій, бо я захворів три дні тому.

KJV: And David said unto him, To whom belondest thou? and whence art thou? And he said, I am a young man of Egypt, servant to an Amalekite; and my master left me, because three days ago I fell sick.

14. мы вторгались в полуденную часть Керети и в область Иудину и в полуденную часть Халева, а Секелаг сожгли огнем.

УПО: Ми були вдерлися на південь керетеїв, і на той, що Юдин, та на південь Калева. А Ціклаг ми спалили огнем.

KJV: We made an invasion upon the south of the Cherethites, and upon the coast which belongeth to Judah, and upon the south of Caleb; and we burned Ziklag with fire.

15. И сказал ему Давид: доведешь ли меня до этого полчища? И сказал он: поклянись мне Богом, что ты не умертвишь меня и не предашь меня в руки господина моего, и я доведу тебя до этого полчища.

УПО: І сказав йому Давид: Чи не заведеш мене до тієї орди? А той відповів: Присягни мені Богом, що не вб'єш мене, і що не видаси мене в руку мого пана, то спроваджу тебе до тієї орди.

KJV: And David said to him, Canst thou bring me down to this company? And he said, Swear unto me by God, that thou wilt neither kill me, nor deliver me into the hands of my master, and I

will bring thee down to this company.

16. и он повел его; и вот, [Амаликитяне], рассыпавшись по всей той стране, едят и пьют и празднуют по причине великой добычи, которую они взяли из земли Филистимской и из земли Иудейской.

УПО: І він спровадив його, аж ось вони розпорошені по поверхні всієї тієї землі, їдять та п'ють та святкують з приводу всієї тієї великої здобичі, що вони набрали з филистимського краю та з Краю Юдиного.

KJV: And when he had brought him down, behold, they were spread abroad upon all the earth, eating and drinking, and dancing, because of all the great spoil that they had taken out of the land of the Philistines, and out of the land of Judah.

17. и поражал их Давид от сумерек до вечера другого дня, и никто из них не спасся, кроме четырехсот юношей, которые сели на верблюдов и убежали.

УПО: І бив їх Давид від ранку аж до вечора наступного дня, і не втік із них ніхто, крім чотирьохсот чоловіка хлопців, що повсідали на верблюдів, і повтікали.

KJV: And David smote them from the twilight even unto the evening of the next day: and there escaped not a man of them, save four hundred young men, which rode upon camels, and fled.

18. И отнял Давид все, что взяли Амаликитяне, и обеих жен своих отнял Давид.

УПО: І врятував Давид усе, що позабирав був Амалік. І обидві свої жінки Давид урятував.

KJV: And David recovered all that the Amalekites had carried away: and David rescued his two wives.

19. И не пропало у них ничего, ни малого, ни большого, ни из сыновей, ни из дочерей, ни из добычи, ни из всего, что [Амаликитяне] взяли у них; все возвратил Давид,

УПО: І не пропало їм нічого: усе, від малого й аж до великого, і аж до синів та дочок, і від здобичі, і аж до всього, що ті взяли були собі, усе вернув Давид!

KJV: And there was nothing lacking to them, neither small nor great, neither sons nor daughters, neither spoil, nor any thing that they had taken to them: David recovered all.

20. и взял Давид весь мелкий и крупный скот, и гнали его пред своим скотом и говорили: это--добыча Давида.

УПО: І взяв Давид усю худобу дрібну та худобу велику, а ті, що йшли перед тією чередою, говорили: Це Давидова здобич!

KJV: And David took all the flocks and the herds, which they drave before those other cattle, and said, This is David's spoil.

21. И пришел Давид к тем двум стам человек, которые не были в силах идти за ним, и [которых] он оставил у потока Восор, и вышли они навстречу Давиду и навстречу людям, бывшим с ним. И подошел Давид к этим людям и приветствовал их.

УПО: Потому прийшов Давид до тих двохсот людей, що були слабi, щоб iти за Давидом, i що iх вiн лишив був при потоцi Бесор, а вони повиходили назустрiч Давидовi та назустрiч народовi, що з ним. I пiдiйшов Давид до народу, i запитався iх про мир.

KJV: And David came to the two hundred men, which were so faint that they could not follow David, whom they had made also to abide at the brook Besor: and they went forth to meet David, and to meet the people that were with him: and when David came near to the people, he saluted them.

22. Тогда злые и негодные из людей, ходивших с Давидом, стали говорить: за то, что они не ходили с нами, не дадим им из добычи, которую мы отняли; пусть каждый возьмет только свою жену и детей и идет.

УПО: I стали говорити всi люди злi та негiднi з тих людей, що ходили з Давидом, та й сказали: Вони не ходили з нами, тому не дамо їм зо здобичi, що ми вiдняли, бо кожному дамо тiльки жiнок його та синiв його, нехай вiдведуть, i нехай iдуть!

KJV: Then answered all the wicked men and men of Belial, of those that went with David, and said, Because they went not with us, we will not give them ought of the spoil that we have recovered, save to every man his wife and his children, that they may lead them away, and depart.

23. Но Давид сказал: не делайте так, братья мои, после того, как Господь дал нам это и сохранил нас и предал в руки наши полчище, приходившее против нас.

УПО: А Давид сказав: Не робiть так, браття мої, з тим, що дав нам Господь, i пильнував нас, i дав орду, що йшла на нас, у нашу руку.

KJV: Then said David, Ye shall not do so, my brethren, with that which the LORD hath given us, who hath preserved us, and delivered the company that came against us into our hand.

24. И кто послушает вас в этом деле? Какова часть ходившим на войну, такова часть должна быть и оставшимся при обозе: на всех должно разделить.

УПО: А хто послухає вас у такiй речi? Бо яка частина того, хто ходив до бою, то така частина й того, хто сидiв при речах, рiвно подiлять.

KJV: For who will hearken unto you in this matter? but as his part is that goeth down to the battle, so shall his part be that tarrieth by the stuff: they shall part alike.

25. Так было с этого времени и после; и поставил он это в закон и в правило для Израиля до сего дня.

УПО: І сталося від цього дня й далі, і зробив він це за постанову та за звичай для Ізраїля, і він існує аж до цього дня.

KJV: And it was so from that day forward, that he made it a statute and an ordinance for Israel unto this day.

26. И пришел Давид в Секелаг и послал из добычи к старейшинам Иудиным, друзьям своим, говоря: `вот вам подарок из добычи, [взятой] у врагов Господних`, --

УПО: І прийшов Давид до Ціклагу, і послав зо здобичі Юдиним старшим, приятелям своїм, говорячи: Оце вам подарок зо здобичі Господніх ворогів,

KJV: And when David came to Ziklag, he sent of the spoil unto the elders of Judah, even to his friends, saying, Behold a present for you of the spoil of the enemies of the LORD;

27. тем, которые в Вефиле, и в Рамофе южном, и в Иаттире.

УПО: тим, що в Бет-Елі, і тим, що в Рамоті південнім, і тим, що в Яттері,

KJV: To them which were in Bethel, and to them which were in south Ramoth, and to them which were in Jattir,

28. и в Ароере, и в Шифмофе, и в Естемоа,

УПО: і тим, що в Ароері, і тим, що в Сіфмоті, і тим, що в Ештемоа,

KJV: And to them which were in Aroer, and to them which were in Siphmoth, and to them which were in Eshtemoa,

29. и в Рахале, и в городах Иерахмеельских, и в городах Кенейских,

УПО: і тим, що в Рахалі, і тим, що в містах Єрахмелеянина, і тим, що в містах Кенеянина,

KJV: And to them which were in Rachal, and to them which were in the cities of the Jerahmeelites, and to them which were in the cities of the Kenites,

30. и в Хорме, и в Хорашане, и в Атахе,

УПО: і тим, що в Хормі, і тим, що в Бор-Ашані, і тим, що в Атаху,

KJV: And to them which were in Hormah, and to them which were in Chorashan, and to them which were in Athach,

31. и в Хевроне, и во всех местах, где ходил Давид сам и люди его.

УПО: і тим, що в Хевроні, і до всіх тих місць, куди ходив Давид, він та люди його.

KJV: And to them which were in Hebron, and to all the places where David himself and his men were wont to haunt.